Gazete Duvar'da Ümit Kıvanç'ın konuyla ilgili iki gündür süren –daha sürecek- yazısında –malum ya Sedat Peker'in açıklamalarıyla konu gündem olmuştu- yeni bilgi bulunmamakla birlikte dikkat çeken iki nokta var.

Birincisi; islamcı örgütler arasında güç dengesinin değişmesine göre süren kıran kırana savaştır. Solun bu örgütleri değerlendirirken yaptığı belki de en büyük hata bunları bütün olarak görmektir. Birkaç yıl önce yazdığım birkaç yazıda İslam Devleti'nin El Kaide'den nasıl koptuğunu anlatmış ve bu noktaya dikkat çekmiştim. Aralarında silahlı çatışma bile çıkmıştı.

İkisi de selefi, ikisi de şeriat devletini savunuyor, o zaman dertleri nedir, diye sorarsanız, ayrılmak için gerekçe her zaman bulunur. El Kaida Şiileri düşman olarak görmez, İD ise görür ve görmek zorundadır çünkü Irak'taki Sünni isyanı sonucunda ortaya çıkmıştır.

Irak'ta Sünni isyanı mı olmuştu, derseniz, cahilliğinize yanın derim.

Irak nüfusu içinde yıllarca Şiiler çoğunlukta, Sünniler azınlıktaydı. Kendisi de Sünni olan Saddam ve yönetimi Şiileri baskı altında tutardı. Suriye ve Irak'ta Baas Partisi iktidardadır ama araları açıktır. Çünkü birisinde nüfusun çoğunluğu Şii ama yönetim Sünnidir, Suriye'de ise yönetim Nusayri ya da Arap Alevisi, nüfusun çoğunluğu ise Sünnidir.

ABD Irak'ı işgal ettikten sonra büyük bir hata yaparak Baas Partisini kapattı ve orduyu lağvetti. Saddam'ın savaş tecrübesi olan subayları İD'nin kadroları oldular. Nüfusun çoğunluğunu oluşturan Şiiler de yıllardır süren ezilmişliklerinin hıncını almaya başlayınca Sünni isyanı ve bunun temsilcisi İD ortaya çıkacaktı.

El Kaida ile İD arasındaki ikinci önemli fark ise kadınların rolüyle ilgilidir. İD'nin kadın tugayı vardır ve kadınların savaşa katılması kabul edilir. Diğerinde ise böyle bir şey düşünülemez.

İki örgüt Afganistan'da da çatıştı ve İD bu ülkede El Kaida'yı zorlamaya başladı.

İran El Kaida'yı destekledi.

Denir ki, AKP bir dönem Fettullahçılarla birlikteydi, onları övüyordu, sonra araları bozuldu.

Bunda ne var ki, siz birbiriyle uzun süre geçinebilen kaç islamcı örgüt gördünüz?

İkincisi ise, Suriye'de iç savaşın başlaması ve yaygınlaşmasıyla birlikte belirtilen ama zamanla unutulan önemli bir hususun yeniden belirtilmesidir.

Suriye'de başlangıçta Esat yönetimine karşı barışçı gösteri yapan bir muhalefet vardı. Polis bu muhalefete saldırdı ve ardından da hapisteki militan İslamcılar serbest bırakılacaktı. Amaç belliydi: İslamcıların muhalefette önderliği ele geçirmesi…

Demokratik muhalefet dış dünyadan büyük destek görürdü ama islamcıları destekleyenler az olurdu; hesap buydu. Ardından Esat rejimi mağduru oynamaya başladı. Nusayriler arasında olduğu gibi solun bir bölümünde de Esat'ın numarasına düşenler oldu, bir bölümü düşmeye zaten gönüllüydü.

Türkiye Suriye'deki cihatçıları destekledi; iyi de, hapisteki militan islamcıları muhalefette önderliği ele geçirsinler diye serbest bırakan kimdi?

Sürekli olarak mağdurları oynamak sadece İslamcıların değil Ortadoğu'daki bütün politik güçlerin sık başvurduğu bir taktiktir. Hem hapistekileri serbest bırakırsın, ardından da "emperyalizmin desteklediği militan İslamcılara karşı savaşıyoruz" görünürsün.

Bu savaş azalarak ve şiddetlenerek daha çooook sürer…